

Taiwan Touch My Heart

19-26 มกราคม 2553

ไต้หวัน (Taiwan) ตั้งอยู่ระหว่างทะเลจีนตะวันออกและทะเลจีนใต้ ห่างจากจีนแผ่นดินใหญ่ ประมาณ 160 ก.ม. (ตรงข้ามมณฑลฝูเจี้ยนของจีน) ประกอบด้วยเกาะหลักๆ ได้แก่ เกาะไต้หวัน หมู่เกาะเผิงหู (Penghu) จีนเหมิน (Kinmen) และหม่าจู่ (Matsu) และเกาะเล็กเกาะน้อยอื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่ง ไต้หวันไม่ใช่แค่เกาะที่มีผู้คนอาศัยอยู่เท่านั้น แต่มีสิ่งที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง คือ วัฒนธรรมของคนไต้หวันเองที่ประกาศเต็มปากเต็มคำว่าเขาเป็น "คนไต้หวัน" ไม่ใช่คนจีน พวกเขาพูดภาษาไต้หวัน (Taiwanese) ไม่ใช่ภาษาจีนกลาง (Mandarin) ของจีนแผ่นดินใหญ่ นับเป็นประเด็นที่น่าสนใจสำหรับหลายประเทศรวมทั้งไทยเราที่กำลังถูกรุกรานด้วยวัฒนธรรมทางภาษาของคนชาติอื่น

เมื่อคณะของเราได้ไปเยือนที่ไต้หวันในฐานะของนักศึกษาจุฬานของสาขาธุรกิจเกษตร (ภาคพิเศษ)

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและส่งเสริมเผยแพร่การเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วินาทีแรกที่ถึงจุดหมายกล่าวได้เลยว่าสภาพภูมิอากาศไม่แตกต่างจากจังหวัดเชียงใหม่ของเราเท่าไรนัก ไม้หนาวจัด ไม้ร้อนจัด (19 มกราคม 2552)

เราใช้เวลาเดินทางจากสนามบินเชียงใหม่ถึงไทเป (Taipei) ประมาณ 3 ชั่วโมงกว่า ๆ ไม่มาก ไม่น้อย ขณะที่เราอยู่บนเครื่องบินสังเกตได้ว่า ประเทศไต้หวันนั้นมีลักษณะเป็นเกาะ ทอดยาวจากเหนือสู่ใต้ โดยมีแนวเขาอยู่ที่ส่วนกลางของเกาะ และมีแหล่งน้ำเป็นหย่อมๆ ในคืนแรกเราได้มีโอกาสพักค้างคืนที่ไทเป เมืองหลวงของไต้หวัน ขณะที่เราไปถึงที่พักในเวลาประมาณเกือบสองทุ่ม ไทเปก็ยังคงสว่างไสว ร้านค้าหลายร้านก็ยังเปิดบริการ ซึ่งแน่นอนว่าคณะเราก็ออกสำรวจมหานครแห่งนี้ทันที

รุ่งเช้าคณะเราได้ไปเยี่ยมชม National Palace Museum พิพิธภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุล้ำค่าอายุกว่า 8,000 ปี งดงามทั้งด้านจิตรกรรม ประติมากรรม และอื่น ๆ อีกมากมาย หนึ่งในโบราณวัตถุเหล่านั้นที่โดดเด่นที่สุดคงหนีไม่พ้น หยกแกะสลักรูปฝักกาดขาวที่มีตักแตงตัวเล็กเกาะอยู่ ซึ่งเป็นงานที่ละเอียด ประณีต สมจริงมาก ๆ ทั้งสีสันและรูปร่าง เรียกได้ว่า คงหาได้ทีนี้เพียงที่เดียวในโลกซึ่งทั้งหมดนั้นแสดงถึงอารยธรรมและความสามารถของบรรพบุรุษของชาวจีนได้เป็นอย่างดี หลังจากเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์แล้วคณะเรายังมีโอกาส

ได้ไปเยี่ยมชมสถานที่สำคัญอีกแห่งคือ ตึกไทเป 101 (Taipei 101) ซึ่งตึกนี้ประกอบด้วย 101 ชั้นเหนือพื้นดิน และอีก 5 ชั้นใต้ดิน ความสูงของตึกนับจากพื้นดินขึ้นไปเท่ากับ 509.2 เมตร ถือว่าเป็นตึกแรกในโลก ที่มีความสูง มากกว่าครึ่งกิโลเมตรซึ่งครั้งหนึ่งเคยได้ชื่อว่าเป็นตึกที่สูงที่สุดในโลก ถือเป็นตัวแทนของตึกที่แสดงถึงศักยภาพทางด้านวิศวกรรมของไต้หวัน หนึ่งในชาติที่มีความเสี่ยงด้านแผ่นดินไหวอันดับต้น ๆ ของโลก โดยที่

ชั้น 88 - 92 นี้ จะมีลูกตุ้มยักษ์มูลค่า 132 ล้าน NT ขนาด 660 เมตรกตัน แขนงไว้ตรงกลางตึก เพื่อเป็นตัวถ่วงไม่ให้ตึกสั่นมากในกรณีแผ่นดินไหวหรือไต้ฝุ่น และสำหรับการคมนาคมในไทเปนั่นเรียกได้ว่า สะดวกสบายมาก ๆ เพราะครบครันทั้งรถไฟใต้ดิน รถไฟความเร็วสูง และแม้แต่รถประจำทั่วไป ก็วิ่งอย่างตรงเวลา และไม่ขาดสาย

หลังจากออกจากไทเปด้วยบริการรถไฟความเร็วสูง (Taiwan High Speed Rail) แล้ว เราก็ตั้งเมืองไทจง (Taichung) จุดมุ่งหมายสำคัญของคณะเรา และที่แรกที่เราได้มีโอกาสไปเยือนคือ บริษัท Lu-Shieh Rice-Husking Fty Company (Taiwan Rice) ผู้ผลิตและจำหน่ายข้าวรายใหญ่ในไต้หวัน บริษัทมีพื้นที่น้อยกว่าที่เราคาดการณ์ไว้มาก แต่เปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพในการจัดการ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำเลยทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นการรวมกลุ่มสมาชิก การจัดการคลังสินค้า การตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างจากประเทศไทยบ้างพอสมควร และระหว่างสองข้างทางที่เรานั่งรถผ่านนั้น ก็สังเกตเห็นดอกไม้สีเหลือง ๆ เต็มทุ่งนาเต็มไปหมด จากการสอบถามก็พบว่าเกษตรกรที่นี่จะมีการปลูกพืชเพื่อใช้เป็นปุ๋ยบำรุงดิน บ้างก็ปลูกดอกไม้ บ้างก็ปลูกผัก ซึ่งดอกไม้สีเหลืองที่เราเห็นก็คือดอกผักกวางตุ้ง (ผักกาดจอบ) บ้านเรานั่นเอง (บ้านเขาพึ่งจะฮิต)

หลังจากนั้นเราก็ได้รับโอกาสจาก Han Kuan Fruits & Vegetable Production Cooperatives ซึ่งผู้จัดการท่านให้การต้อนรับคณะเราเป็นอย่างดี สหกรณ์แห่งนี้เป็นการรวมกลุ่มของเกษตรกร (ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่ไม่เคยสำเร็จในประเทศไทย) เป็นกลุ่มที่เข้มแข็งมาก ทำให้เกษตรกรที่รวมกลุ่มกันอยู่ในสหกรณ์นี้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่าวุฒิศึกษาปริญญาโทบ้านเราซะอีก

ซึ่งทั้งสองแห่งที่เราได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมนี้ มีจุดที่เหมือนกันคือ ผลผลิตของทั้งสองแห่งจะต้องมีเครื่องหมายรับประกันคุณภาพของสินค้า และอีกทั้งยังต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังผู้ผลิตได้อีกด้วย

เช่นเดียวกันกับที่ Tai-Sheng Organic Farm แหล่งผลิตพีชผักอินทรีย์ ซึ่งมีเทคนิคที่ไม่เหมือนใคร ด้วยการใช้น้ำเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการทำลายวัชพืชที่ไม่ต้องการแทนการใช้สารเคมี และในวันเดียวกันนี้เรายังได้มีโอกาสเสวนากับทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของประเทศไต้หวัน (Executive Yuan : Council of Agriculture) ซึ่งก็

ได้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด และการจัดการผลผลิตของประเทศไต้หวัน ไปพอสมควร ก่อนที่คณะของเราจะแวะไปเยี่ยมชมมิตรสหายที่สำคัญทางการศึกษาของเรา นั่นคือ Chung Chou Institute of Technology สถาบันการศึกษาชั้นนำด้านการจัดการโลจิสติกส์ (Logistics) ซึ่งทางหลักสูตรของเราเองก็มักได้รับความกรุณาจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ในการเรียนการสอนในหลาย ๆ หัวข้ออยู่ตลอดเวลา

นอกจากนั้นคณะของเรายังมีโอกาสไปท่องเที่ยวและเยี่ยมชมอีกหลายแห่งในเมืองไทจง เช่น Brand Health Museum เมืองลู กัง (Lu Gang) เมืองท่าเก่าของเกาะไต้หวันไทจง

ได้สัมผัสวิถีตลาดของชาวไต้หวันซึ่งก็คล้ายกับคนไทยอยู่เหมือนกัน จึงไม่อาจปฏิเสธได้เลยว่าการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมคืออีกหนึ่ง

วัตถุประสงค์สำคัญของการเดินทางในครั้งนี้ที่คณะเราไม่อาจลืมได้เลย อีกหนึ่งสถานที่ที่ไม่อาจลืมได้เลยก็คือตลาดประมูลสินค้าเกษตรของเมืองไทจง (Taichung Fruits and Vegetable Auction Market) คณะเราตื่นเต้นที่จะได้ไปเยือนมาก เพราะจะได้สัมผัสประสบการณ์จริง สถานที่จริง บรรยากาศจริง และยังเข้าใจด้วยว่าการประมูลจะทำให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร

ที่ 921 Earthquake Museum Of Taiwan เราได้มีโอกาสทำกิจกรรมสนุก ๆ ได้สัมผัสแผ่นดินไหวขนาด 7.3 ริกเตอร์ นอกจากนั้นเราได้ลองชิมชารสชาติดั้งเดิม ที่มีให้เลือกหลากหลาย จากรัชา The Aroma of Tea and Rice และท้ายสุดที่ขาดไม่ได้ค่ะเราก็ได้เพลิดเพลินกับการช้อปปิ้งตาม Night Market

หลายที่ในไต้หวัน เชื่อว่ากันว่าสโลแกนของไต้หวันคือ Taiwan Touch Your Heart แต่หลังจากได้ไปสัมผัสมาแล้ว ขอเปลี่ยนเป็น **Taiwan Touch My Heart** จะเหมาะกว่า

